

до срѣдъ нощъ. Къмъ срѣдъ нощъ войводата се прибра въ стаята си и веселието се прекрати. Селянитѣ се разотидоха, а хъшлацитѣ се прибраха по килиитѣ и коридоритѣ на мѣнастиря за спане. На утрото още прѣди да станемъ една крава и нѣколко едри агнета и ярета се деряха край мѣнастирската рѣчка. Наскоро тлѣститѣ мрѣвки отъ мѣнастирската крава напълниха двата курбански казани, а агнетата и яретата се въртѣха на шишъ край голѣмитѣ огньове.

Него день бѣше св. Недѣля, та още заранѣта мѣнастиря се бѣше напълнилъ съ набоженъ народъ, който дошелъ хемъ на черква хемъ да поглѣда българскитѣ хъшове.

Слѣдъ черква войводата покани по-първитѣ селени да съберѣтъ въ селата си дрѣхи и царвули за момчетата, защото бѣхъ вече останали полуголи и съвсѣмъ почти боси отъ походитѣ си по планинитѣ и дракитѣ.

Около пладнѣ отъ тритѣ близки села Чипоровци, Желѣзна и Равно се довезоха по една кола съ дрѣхи. Дрѣхитѣ и царвудитѣ веднага се раздадохъ на най-нуждающитѣ се хъшлаци, които ги веднага и приспособиха на полуголитѣ си тѣла.

На обѣдъ сѣщото веселие и хоро като снощи. Още една мѣнастирска бѣчва остана праздна. Хъшове и народъ — мъжко и женско се веселяха отъ сърдце. На хорото се бѣхъ заловили и много моми и булки, които бѣхъ дошли въ мѣнастиря отъ селата. Хъшоветѣ сега, по прибрани съ новата си примѣна, кой съ нови беневреци, кой съ бѣлъ клашникъ, кой съ нови навои, а всички обути въ здрави царвули, смѣло се хващаха на хорото до момитѣ и булкитѣ, защото нѣмаше вече причини да се срамуватъ отъ тѣхъ, понеже се по облѣкоха.

Сега тѣ бѣхъ готови и за единъ по-труденъ походъ. Най-голѣмата нужда за топли дрѣхи до негдѣ се поудовлетвори. Имаше се надѣжда за напрѣдъ още по-добрѣ да се урѣди. Джебхане имаше още достатъчно. Топчето ни и то напрѣдъ. Какво ни липсваше? Нищо. Дай Боже само животъ и здравие, за напрѣдъ по-славни дѣла ни чакатъ. Народа както се вижда е готовъ да вѣстане. Пушки само нѣма, ама ей ги сърбитѣ подъ носа ни, побѣдоносно вървятъ напрѣдъ. До сега тѣ трѣбва да сѣ превзели вече и Акъ-паланка и Пиротъ и Нишъ.